

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

-GRAVENHAGE, 3 Maart 1948.
Javastraat 68
Tel. { 111539
 { 112778

No. 30483
Bijlagen: één.
Dict.: - Typ: -
Uw schrijven No. -
dd. -
Onderwerp: -

- 2 NOV. 2001
Deze rubricering is
beëindigd na 75 + k.

AAN ZIJNE EXCELLENTIE DE MINISTER-PRESIDENT
TE 'S GRAVENHAGE,

AAN ZIJNE EXCELLENTIE DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN
TE 'S GRAVENHAGE,
t.a.v. de Hoogwelgeboren Heer Mr. J.W.G. Baron Gevers,
Directie Politieke Zaken.

Met betrekking tot de communistische agitatie tegen het
Marshall-plan veroorloof ik mij het volgende onder de aan-
dacht van Uwe Excellentie te brengen:

Gedurende de maanden Januari en Februari 1948 is in openbare
zowel als in besloten vergaderingen der Communistische
Partij Nederland - alsmede in die van de Eenheids Vak Cen-
trale - in steeds toenemende mate kritiek geuit op de be-
doelingen en vooral op de gevolgen van het Marshall-plan
voor Nederland.

Reeds in de zomer van 1947 werd op deze vergaderingen en in
communistiche periodieken gepropageerd, dat Nederland "het
"oog op het Oosten moet richten", waarbij gewaarschuwd werd
tegen een eenzijdige, naar het Westen gerichte economie.

In September 1947 verscheen een brochure: "Welvaart voor
een nieuw Nederland", uitgave van de Communistische Partij
Nederland (De Waarheid), waarin "algemene richtlijnen voor
een NATIONAAL WELVAARTSPLAN" werden gegeven.

In de inleiding op deze richtlijnen wordt teruggegrepen op de te Parijs over het Marshall-plan gehouden conferentie van de ministers van buitenlandse zaken van Engeland, Frankrijk en de Sovjet-Unie, welke op 2 Juli 1947, ten gevolge van Molotovs weigering tot samenwerking, zonder succes is geëindigd.

De brochure merkt hieromtrent op, dat de Sovjet-Unie heus wel begrijpt, dat de rijkdommen van Amerika de geteisterde landen van Europa uitstekend bij hun wederopbouw zouden kunnen helpen; dat daarom Molotov dan ook naar Parijs is gegaan en daar zijn eigen voorstellen heeft gedaan.

"Die voorstellen" - zo vervolgt de brochure - "komen in het "kort hierop neer: Elk land geeft op, welke soorten goederen "en hoeveel het van de Amerikaanse hulp wenst te ontvangen. "Uit de gegevens der verschillende landen wordt een totaal "programma opgesteld, dat aan Amerika wordt overhandigd. Bij "de toewijzing van de gevraagde goederen, komen die landen "het eerst in aanmerking, die het meest tot de overwinning "op Duitsland hebben bijgedragen. "Dit plan-Molotov is echter afgewezen. Maar dit betekent "niet, dat voor ons land nu niets anders meer overblijft dan "maar te bukken voor Amerika en toe te staan, dat wij een "koloniaal aanhangsel van Amerika worden. Er zijn meer wegen, "die naar Rome leiden. En er zijn ook meer wegen, die onze "onafhankelijkheid kunnen verzekeren en nieuwe welvaart voor "ons land mogelijk maken. "Zulk een weg wordt ons gewezen door het Welvaartsplan van "de Communistische Partij."

Een week na het verschijnen van de voormelde brochure werd te 's Gravenhage een tweedaags landelijk "WELVAARTSCONGRES" gehouden, waarop het "Nationale Welvaartsplan" zou worden besproken.

Dit congres

Dit congres stond afwisselend onder leiding van de 2de Kamerleden JAN HOOGCARSPEL en FRED SCHOONENBERG. De voorzitter van het partijbestuur der C.P.N., het 2de Kamerlid GERBEN WAGENAAR, hield op de openingsdag een inleiding van ongeveer anderhalf uur, terwijl hij tevens, aan het eind van de tweede congresdag, de discussianten beantwoordde.

Men heeft getracht aan het congres, zowel als aan de daarmee ingeluide landelijke actie voor het "Welvaartsplan" een nationaal tintje te geven en daarin zoveel mogelijk ook niet-communisten te betrekken. Bij de opening van het congres werden in het bijzonder de vertegenwoordigers van de Partij van de Arbeid welkom geheten. De zaal was versierd met Nederlandse vlaggen; communistische vlaggen of symbolen ontbraken zelfs geheel.

Het buitenland was vertegenwoordigd door:

1. II, lid van het Poolse parlement;
2. II, lid van het partijbestuur der Belgische Communistische Partij, en;
3. II, lid van de Tsjechoslowaakse Staatsplan Commissie. Laatstgenoemde hield een toespraak, waarin hij een overzicht gaf van de economische wederopbouw van zijn land. Van het Marshall-plan zeide hij voor Europa niets te verwachten.

Naar aanleiding van gestelde vragen moest tegen het einde van het congres worden erkend, dat er van een omschreven "Welvaartsplan" eigenlijk nog geen sprake was; er waren slechts richtlijnen, langs welke - naar het inzicht der C.P.N. - de nationale economie diende te worden geleid. Daarbij werd nog aangevoerd, dat de weg voor een vastomlijnd plan eerst openligt, wanneer een eind is gemaakt aan "het huidige bewind der mislukkingen; het kabinet-BEEL."

Staan de vergadering werl nog besloten, een commissie te benoemen tot bestudering van het handelsverkeer met Oost-Europa. Over deze commissie is nadien niets meer vernomen.

Bij de observatie van de verdere ontwikkeling van de landelijke actie rondom het Nationale Welvaartsplan der C.P.N. is wel gebleken, dat deze - eerste - actie vrijwel mislukt is.

Noch het congres, noch de talrijke in den lande gehouden vergaderingen over dit plan hebben sterk tot de communistische aanhang gesproken. Een constructieve waarde heeft men aan het plan niet weten te verbinden; ook in negatieve zin hebben de voorspellingen ten aanzien van de gevaren der Amerikaanse hulpverlening weinig of geen succes gehad.

van een bezielende invloed, welke tot vergroting of innerlijke versterking der C.P.N. zou kunnen leiden, is dan ook niet gebleken. De gemiddelde interesse van hen, die onder het bereik van deze actie vielen, lag te ver beneden het peil, waarop men de belangstelling juist wilde activeren.

Het gestelde in de vorige alinea geldt evenwel niet voor de thans ingezette, tweede landelijke actie voor het Welvaartsplan der C.P.N.

Deze tweede actie werd reeds aangekondigd in de rede van de algemene secretaris van het partijbestuur der C.P.N., PAUL DE GROOT op het "KERSTCONGRES 1947" der C.P.N. in Amsterdam. De Groot zei onder meer, dat er maar één weg is, die Nederland voor de ondergang kan behoeden en dat is: het Welvaartsplan van de C.P.N. Omtrent het plan zelf werden evenwel ook nu geen onthullingen gedaan. Wel noemde de Groot de drie hoofdbeginselen, waarop het zou berusten. Deze zijn:

1. Het vertrouwen in het arbeidsvermogen en de scheppende krachten van het werkende volk van Nederland.
2. De samenwerking met de socialistische en democratische landen van Oost-Europa.
3. De wil van het Nederlandse volk om in vrede en in volle samenwerking te leven met Indonesië.

De Groot zeide, dat dit plan in het middelpunt zal staan van de partijactie voor de komende verkiezingen.

Het re-

Het resultaat van deze aankondiging is, zoals dezerzijds kon worden vastgesteld, dat gedurende de laatste weken geen C.P.N.-vergadering wordt gehouden, zonder dat op felle wijze tegen het Marshall-plan wordt geageerd.

Van het daarvoor in de plaats gestelde Welvaartsplan der C.P.N. worden ook nu vrijwel geen praktisch-constructieve elementen naar voren gebracht. Als regel bepaalt men zich bij de systematische verzekering, dat het Welvaartsplan vrede, geluk en voorspoed zal brengen, terwijl - met enige vorm-varianties - telkens weer wordt gewezen op de noodzaak, dat ons land en volk zich zullen richten op de rijkdommen van de "bevrijde volkeren" in het Oosten.

In positieve zin gaat dan ook van deze tweede actie nog weinig bezielende invloed naar de communistische aanhang uit; naar niet-communistische uiteraard nog minder.

Het accent van de actie ligt evenwel duidelijk op de negatieve agitatie. De observatie daarvan - van de strijd tegen de bedoelingen en gevolgen van het Marshall-plan - heeft wel geleerd, dat het succes hiervan geleidelijk groeit, naarmate men op vergaderingen de vroegere algemene beweringen en voorspellingen meer en meer met voorbeelden uit de praktijk tracht te staven.

Lag de eerste actie boven het interesse-niveau van de gemiddelde toehoorder, thans - bij de tweede actie - wordt dit anders: vooral de illustratie draagt er toe bij, dat de toehoorder tot de overtuiging geraakt, dat zijn persoonlijk welzijn ernstig door het Marshall-plan wordt bedreigd. Zo wordt bij voorbeeld eerst het ware karakter van het plan-Marshall blootgelegd als dat van "een geraffineerd veroveringsplan", dat Nederland volkomen aan de leiband brengt van het "Amerikaanse dollar-imperialisme". Daarbij wordt dan gesteld, dat in Amerika een ernstige crisis voor de deur staat en dat Nederland in de afgrond van die crisis zal worden meegeleurd. En dat betekent: werkloosheid!

Grote

Grote werkloosheid; grote armoede en ellende!
En het is vooral op dit punt, dat voorbeelden uit de praktijk
vorden aangehaald.

Aangaande de toetsing der C.P.N. is hierbij opgevallen, dat
al hetgeen in den lande, door verspreid wonende sprekers over
het Marshall-plan op vergaderingen wordt gezegd, een gelijk-
vormigheid vertoont, die een centrale leiding op dit punt
duidelijk aanwijst.

Bij de keuze van de te gebruiken praktische voorbeelden
evenwel, wordt kennelijk rekening gehouden met het karakter
van de streek waar - en met dat van de bevolkingsgroep, voor
welke zal worden gesproken.

Zo werd in plaatsen waar scheepsbouwindustrieën zijn geves-
tigd, in het bijzonder gewezen op de gevaren van het Marshall
plan voor de scheepswerven, welke zelfs "getorpedeerd" zullen
worden. De werven zouden reeds nu vrijwel niet meer mogen
bouwen, omdat Amerika eerst zijn Liberty-schepen moet kwijt
raken. Deze schepen kunnen wij zelf bouwen en bovendien
beter. Maar - zo wordt dan het betoog voortgezet - wij
worden gedwongen ze te kopen, krijgen daardoor minderwaardig
materiaal en het gevolg ligt voor de hand: werkloosheid!

Soortgelijke voorbeelden worden ook elders in den lande ge-
hanteerd, maar daar wordt dan het accent meer gelegd op een
voorbeeld, dat ter plaatse beter "aanslaat".

Deze methode en de over de toepassing daarvan ontvangen in-
lichtingen hebben geleid tot de indruk, dat zij, gesteld
in het centrum van de aanstaande verkiezing_sactie der C.P.N.
- zoals op haar Kerstcongres 1947 aangekondigd - kunnen bij-
dragen tot versterking van het politiek bewustzijn van de
communistische partijleden en de met hen sympathiserenden.

Uiteraard zal dit evenwel afhankelijk zijn van het antwoord op de vraag, of de communistische partijleiding in de praktische ontwikkeling van het Marshall-plan voor ons land voldoende stof zal kunnen vinden, om de agitatie tegen dat plan te kunnen blijven illustreren met "voorbeelden uit de praktijk".

Deze vraag en het antwoord daarop worden dezerzijds van te meer belang geacht, omdat - tegevoer een afname van de communistische invloed in het algemeen - valt te constateren, dat bij een geslaagde voortzetting van de vorenbesproken tactiek, ook niet-communisten onder invloed van deze actie en derhalve van de C.P.N.-verkiezingsactie kunnen komen.

Thans reeds is namelijk gebleken, dat bij voorbeeld een ontslag van fabrieksarbeiders door de C.P.N.-leiding, zowel landelijk als regionaal wordt aangegrepen als een bij uitstek geschikte gelegenheid, de "ware bedoelingen en gevolgen van "het Marshall-plan" incidenteel aan de kaak te stellen.

Als voorbeeld daarvan moge worden genoemd het ontslag van een zeventig-tal arbeiders van de N.V. Nederlandse Instrumentenfabriek WALDORP te 's Gravenhage in Januari van dit jaar en de reacties daarop van C.P.N.-zijde.

In "De Waarheid" van 17 Januari 1948 verscheen het eerste communistische commentaar op deze ontslagen. Opvallend kort nadien werden ook op talrijke C.P.N.- en E.V.C.-vergaderingen in den lande, deze ontslagen "benut" als praktisch voorbeeld van de verschrikkingen van het Marshall-plan voor de arbeidersklasse.

Samengevat komen de beteringen hierop neer:

"In 1947 vervaardigden de Waldorp-fabrieken 100.000 stofzuigers. Een belangrijk deel daarvan werd uitgevoerd naar Frankrijk. Dit jaar echter mogen slechts 30.000 stofzuigers worden gemaakt. Waarom? Omdat het Amerika, dat ons zo graag wil helpen, ons afzetgebied voor zich opeist. Onze Waldorp-

"Onze Waldorp-stofzuigers zijn beter van kwaliteit en bovendien goedloper dan de Amerikaanse. Maar toch moet onze productie met meer dan de helft worden ingekrompen. De regering geeft trouwens eenvoudig geen grondstoffen meer. Gevolg: Zeventig arbeiders worden de straat op geschopt."

Naast het gebruik van dit voorbeeld op de gewone, regelmatige vergaderingen, heeft de C.P.N. hieraan in den Haag nog een bijzondere vergadering gewijd, speciaal voor het personeel van de Waldorp-fabriek en dat van de Zuid-Hollandse Bierbrouwerij; (ook in het laatste bedrijf zou namelijk, tengevolge van de Amerikaanse "hulpverlening", de productie moeten worden beperkt).

De tactiek is er dus niet alleen op gericht, een ontslagkwestie te benutten in het algemene, over het land gespreide propaganda-werk, maar tevens grijpt men ze aan als een gelegenheid, om de bevolkingsgroep, die ten nauwste bij de verleende ontslagen is betrokken, onder de invloed te brengen van de communistische zienswijze omtrent oorzaak en gevolg ten deze.

Hierbij dient te worden opgemerkt, dat in het gekozen voorbeeld van de Waldorp-fabriek, het succes van de bijzondere actie der C.P.N. onder het personeel van dit bedrijf vooral nog niet groot is. Een tweede, speciaal voor dit personeel belegde vergadering op 26 Februari jl., waarvoor het lste Kamerlid J. BRANDENBURG was ingezet, trok zeer geringe belangstelling.

Evenwel - door systematische voortzetting van het aanvoeren van praktische "bewijzen" voor de "funeste" gevolgen van de Marshall-politiek voor de arbeiders, hoopt men in het bijzonder ook niet-communisten op teergevoelige punten te treffen en aldus - in het zicht van de komende verkiezingen - de communistische partij-invloed ook nominaal te vergroten.

In de derde plaats moge aangaande de C.P.N.-tactiek ten d z e nog worden opgemerkt, dat in de actie t e g e n het Marshal plan en v ó ó r het communistische Welvaartsplan, ook de jeugd wordt betrokken.

Bij de observatie van de communistische jeugdorganisatie, het "ALGEMEEN NEDERLANDS JEUGD VERBOND" (A.N.J.V.) is gebleken, dat voor toespraken op afdelings- en districtsvergaderingen van dit verbond, landelijke richtlijnen worden gegeven. De over het land gespreide A.N.J.V.-propaganda wordt dan ook sterk centraal geleid.

Ook in deze propaganda onder jongeren, heeft de anti-Marshal actie een belangrijke plaats gekregen.

Ten aanzien van de voormelde ontslagkwestie aan de Waldorpfabriek worde in dit verband ter illustratie nog vermeld, dat slechts enkele dagen na de eerste publicatie hierover in de Haagse editie van "de Waarheid", dit voorbeeld reeds werd aangehaald op een afdelingsvergadering van het A.N.J.V. in Nieuwe-Pekela, waarbij detail-gegevens betreffende de productie werden genoemd, die op dat oogenblik nog niet gepubliceerd waren.

De hiervoren beschreven tweede actie der C.P.N. vindt thans zijn voortzetting in de vorming van plaatselijke "NATIONALE WELVAART COMITE'S", welke zich - naast de algemene C.P.N.-propaganda - in het bijzonder zullen toeleggen op de agitatie tegen het Marshall-plan.

Sterker dan in de reeds aangehaalde C.P.N.-brochure van September 1947 en het daarop gevolgde "Welvaartscongres", zal men het in deze "welvaartcomités willen doen voorkomen, dat men niet - tegenover het Marshall-plan - een eenzijdig op het Oosten gerichte economie wil voorstaan. Men wil deze comité's doen ijveren voor een economische "gouden middenweg

In ver-

In verscheidene plaatsen zijn reeds "Nationale Welvaart Comité's" gevormd. Als regel dragen zij een plaatselijk karakter, maar daarnevens tracht men ook binnen belangrijke bedrijven dergelijke comité's in het leven te roepen. Zo is zeer onlangs ook voor de eerder genoemde Zuid-Hollandse Bierbrouwerij en de Waldorp-fabrieken te 's Gravenhage een "voorlopig Nationaal Welvaarts Comité" gevormd.

Langaande de samenstelling van deze comité's worden vanwege de communistische partij-leiding aanwijzingen en richtlijnen verstrekt.

Op een besloten C.P.N.-vergadering werd hieromtrent door een vooraanstaande, landelijke partij-functionaris een inleiding gehouden. Hij gaf daarbij het advies, "de welvaart-comité's "niet langs politieke wegen samen te stellen, doch ze als "gezonde "burger-comité's" te doen ontstaan".

Als voorbeeld noemde hij hierbij een het werk van JAN HAKEN, (2de Kamerlid, partijbestuurder der C.P.N. en journalist) onder de D.U. -arbeiders in Drente, waar men niet alleen partijgenoten in deze comité's krijgt, maar ook "politiek en godsdienstig anders-getinte mensen". "Hierdoor" - zo vervolgde hij, "wordt het mogelijk, onze ideeën op gemakkelijke wijze onder deze mensen te brengen".

Op een andere, streng besloten C.P.N.-conferentie werd door een vooraanstaand partij-functionaris ten aanzien van de vorming van deze welvaartcomité's ongeveer het volgend gezegd:

"Ook in de verschillende bedrijven moeten wij actie-comité's vormen. Wij moeten dat doen samen met de andere arbeiders. Of deze nu katholiek, christelijk, of anders denkend georganiseerd zijn, kan ons onverschillig zijn; als wij hen maar kunnen overtuigen van de noodzaak van strijd tegen het Marshall-plan en voor een betere levensstandaard. Nu reeds moeten wij in onze afdelingen de mensen uitzoeken, die zitting kunnen nemen in de actie-comité's. Wij moeten de discussie over het Marshall-plan in de bedrijven doen losbranden. De bakker, de melkboer, de slager, kortom ieder, die

"die we naar tegen het lijf lopen, moeten wij hiervoor wakke
"maken. Wij moeten op grote schaal tam-tam gaan maken."-----

"De E.V.C. zal dit alles doelbewust steunen."

De vergadering, waarop deze woorden werden gesproken, stond
mede in het teken van voorbereidende activering der partij-
verkers voor de komende verkiezingsstrijd.

Ten aanzien van de actie voor opvoering van het aantal
abonné's op "De Waarheid" werd nog gezegd: "Elke abonné
"immers, betekent een kaakslag voor het Marshall-plan."

In hoeverre de aanstaande verkiezing_sactie der C.P.N., mede
middels de vorenbesproken "Nationale Welvaart Comité's" en
de daarin te voeren agitatie tegen het Marshall-plan, "wind
in de zeilen" zal krijgen, valt op dit ogenblik dezerzijds
nog niet te overzien.

Ter illustratie van de door de C.P.N. gevolgde en hiervoren
omschreven methodiek, moge ik Uwer Excellentie tenslotte
hiernevens nog afschrift aanbieden van een zeer onlangs
door de C.P.N., afdeling Zaandam, aldaar verspreid vlug-
schrift.

Het Hoofd van de
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST,
nemens deze:

A F S C H R I F T .

=====

DE "ONBAATZUCHTIGE MARSHALL"

De Vorrinks en Vermeers worden niet moe te beweren, dat de enige redding van Nederland schuilt in de aanvaarding van het Marshall-plan.

Dat het plan-Marshall West-Europa verplicht 6½ miljoen ton scheepsruimte minder te bouwen, waartegen men zich zelfs in scheepsbouwkringen gaat verzetten, nou ja

Dat hierdoor het bedrijf van Pieter Schoen, dat steeds belangrijke kwantums verf leverde voor deze nieuwbouw, in zijn productie wordt bedreigd, nou ja

Dat bij de levering 62.000 ton oliën en vetten zijn, terwijl het Hart en de Zwaan, de Toekomst, Duyvis' oliefabrieken, enz. de grondstoffen zullen worden onthouden, nou ja

Dat het "plan" om de crisis in Amerika te verschuiven ons ook 1¼ miljoen ton afgewerkt staal brengt, terwijl de hoogovens grondstoffen nodig hebben om te kunnen blijven draaien, dus haar arbeiders aan het werk te houden, nou ja

Terwijl het plan om Nederland als vuilnisvat te gebruiken tevens voorziet in 26.2 miljoen dollar aan landbouwmachines, terwijl onze eigen industrieën geen vergunning krijgen om landbouwmachines - die veel goedkoper zijn dan de Amerikaanse - te maken en de N.V. Machinefabriek "Artillerie-inrichtingen", die voor een belangrijk deel landbouwmachines fabriceert, onderdelen en half-fabrikaten nodig heeft en geen afgewerkte producten, wil ze blijven draaien, nou ja

Je moet al communist zijn, om tegen al deze "kleine" dingen bezwaar te maken.

Minister Vos, een der vele "knappe" koppen der P.v.d.A., stelde volgens het "Parool" van 4 Oct. 1947 op het Economisch Congres dan ook vast, dat het plan-Marshall na de oorlog het eerste uitzicht was op een economische opbloei, wat wil zeggen, gunstiger levensomstandigheden voor het volk. Gelijkzeitig stelde hij de vraag - altijd nog volgens het Parool dd. 4 Oct. - of het wel juist was, achter het "plan" Marshall politieke bedoelingen te zoeken.

Hij vertrouwde erop, dat "MEN" in Amerika oog zou hebben voor onze eigen karakteristieke ontwikkeling

Dat doet ons denken aan het eerste jaar der Duitse bezetting. Toen werd, o.l.v. Rost van Tonningen, de Nieuwe Socialistisch Werkgemeenschap (N.S.W.G.) opgericht. Diegenen, die zich voor dit karretje der fascistten lieten spannen, schreven destijds in de bladen "dat Rost van Tonningen hen de vrije hand zou laten, als eerst de zaak maar liep."

Ook Rost van Tonningen zou dus oog hebben voor de "eigen

"eigen karakteristieke ontwikkeling" mits dit vanzelfsprekend overeenkwam met "de nieuwe orde", d.w.z. ZIJN opvatting van een eigen karakteristieke ontwikkeling.

Minister Vos heeft hetzelfde vertrouwen in "men" in Amerika. Die "men" zijn de Rockefellers, Ford's en Morgan's en hoe ze meer mogen heten. Personen, wier leven is gewijd aan de uitbuiting en de onderdrukking van de medemens!

Na de uitspraak van Vos op het Economisch Congres, sprak echter ter verduidelijking "Oom Marshall" zelf. Nl. in de Senaatscommissie van Buitenlandse Zaken.

Hij zei: "De Uitvoering van het programma moet samenhangen met de buitenlandse politiek der "Amerikaanse" natie... De werkzaamheden voor de bestuursraad voor economische samenwerking zullen rechtstreeks samenhangen met de aangelegenheden der Europese volken. DE POLITIEKE ZOWEL ALS DE ECONOMISCHE.

Wij concluderen: Hierin is geen woord Frans!
Onomwonden geven de Amerikaanse uitbuiters te kennen: "Onze hulp zal samenhangen met de economische en politieke aangelegenheden der Europese volkeren.

D.w.z.: de lonen laag, om hoge winsten te verzekeren.
Afbraak der democratische rechten van het volk, gelijk in Amerika (de anti-stakingswetten, enz.).
Kortom, Nederland moet een wingewest worden van het Amerikaanse dollarkapitaal.

Doch zoals ons volk op een juiste wijze het zoete gefluit van de kopstukken der N.S.W.G. beoordeelde, zo zal zij het zoete gefluit van minister Vos e.a. op zijn juiste waarde weten te schatten. Zij zal nooit vertrouwen stellen in de toezeggingen van ~~millionaire~~ millionairs der Verenigde Staten.

Zij zal slechts vertrouwen kunnen stellen in haar eigen kracht. WANT SLECHTS HET ONTWIKKELEN VAN HAAR EIGEN SCHEPPENDE KRACHTEN ZULLEN NIEUWE WELVAART EN VOORSPOED VOOR ONS VOLK BRENGEN.

=====

OPROEP AAN DE AMSTERDAMSE BEVOLKING

Drie jaar is ons land bevrijd. Ondanks beloften van gelijke verdeling der armoede, ons door de regeringen van Prof. Schermerhorn en Dr. Beel gedaan, is de nood van de meerderheid van ons volk in de afgelopen jaren toegenomen

Ziet om U heen

De lonen zijn te laag, de prijzen te hoog.

Er dreigt huurverhoging

De middenstand en boeren verkeren in nood.

Het aantal werklozen stijgt.

De gulden is in gevaar, de staatsschuld neemt toe.

Er bestaat een enorme behoefte aan woningen, schoollokalen, fabrieksruimten, maar van de opbouw kwam niets terecht.

Op bevel van de regering moet het bouwplan 1948 tot de helft van 1947 worden ingekrompen.

De regering vertelde, dat in de opvoering van de productie de grondslag van nieuwe welvaart lag. De productie heeft in 1947 het peil van voor de oorlog weer bereikt; maar de nood van het werkende volk steeg.

Niet voor iedereen!

Er waren ook Nederlanders, die het goed ging in de afgelopen jaren. De dividendstop voor de aandeelhouders werd van 6 op 9 gebracht. De grote ondernemingen maakten fabelachtige winsten. Zij reserveren miljoenen voor wat zij noemen de magere jaren en deze worden vrij gesteld van belasting.

De arbeidervrouw echter, die uit werken gaat, moet buiten haar loonbelasting een navordering aan inkomstenbelasting betalen.

De omzetbelasting is verhoogd, waardoor het leven van de middenstand ondragelijk wordt.

En bij dit alles komt het gevaar van de Amerikaanse overheersing, die werkloosheid voor onze industrie en scheepvaart met zich medebrengt, en onze nationale onafhankelijkheid bedreigt.

Waar ligt de oorzaak?

Hoe komt het, dat ondanks de krachtsinspanning van ons volk de nood in ons land toeneemt? De politiek van de regering wordt door Amerika bepaald. Dit leidde o.a. tot de oorlog in Indonesië. Amerika leverde ons de wapens, terwijl onze jongens op de slachtevelden sneuvelen voor reactionnaire belangen. Milliarden gulden en honderdduizenden arbeidskrachten worden voor dit doel geofferd.

Zo gaat het niet langer!

Arbeiders, ambtenaren, middenstanders en boeren eisen verbetering van hun lot. Een loonsverhoging van 15%; een productie-toeslag is noodzakelijk. Voor volwassenen eisen wij een minimumloon van f 50.—. Het lot van de ouden van dagen dient verbeterd te worden. Afschaffing van de terugbetaling van het consumentencrediet. Opheffing van de schandalige toestanden in de D.U.W.

Bouw woningen

Amsterdam heeft jaarlijks 4500 nieuwe woningen nodig, om de gezinssplitsingen, vestiging en slijtage op te vangen.

In 1947 mochten wij slechts 800 woningen bouwen, B. en W. maakten er 1600 van.

Voor 1948 wil de regering er niet meer dan 600 toestaan. Hierdoor zal het tekort aan woonruimte in Amsterdam tot 27.000 stijgen.

Hierin moet verandering komen en het volk van Amsterdam moet gemeenschappelijk strijden voor de bouw van nieuwe woningen.

Strijd tegen de dreigende huurverhoging, die voor het werkend volk niet te dragen is, is noodzakelijk.

Verdedig de gulden

Het spook van de waarde-vermindering van de gulden hangt dreigend boven ons hoofd. Dit zal de onhoudbare toestand, waarin de middenstand, waarin de werkers reeds verkeren, nog verergeren. De gulden moet verdedigd worden. De omzetbelasting verlaagd tot 2%. Een creditverlening op ruime schaal voor de kleine bedrijven. Uitschakeling van de overheersing van de grote concerns en grossiers.

Hulp aan de boeren door de garantie van de kostprijs voor hun productie is nodig. Verlaging van de pachtprizen. In cultuur brengen van nieuwe gronden en beschikbaarstelling daarvan aan de kleine boeren en tuinders.

Plan tot nationale welvaart!

Vrede met Indonesië, terugroepen van de troepen. Handel en verkeer met Duitsland. Uitbreiding van de handel en samenwerking met Oost-Europa openen grote mogelijkheden voor ons land. Reeds nu ontvangen onze scheepswerven opdrachten uit Oost-Europa, krijgen we materialen en grondstoffen voor landbouw en industrie; maar dat alles kan en moet uitgebreid worden.

Daardoor zal het mogelijk zijn onze nationale zelfstandigheid te verdedigen tegen de Amerikaanse bedreiging en nieuwe welvaart te scheppen.

Om tot uitbreiding van onze industrie en landbouw te komen is nationalisatie van de grote banken noodzakelijk. Staats-controle op de grote concerns en vele maatregelen op economisch terrein dienen te worden getroffen.

Voor een volksbeweging

Om de strijd voor een nieuwe welvaart te kunnen voeren is een nationale volksbeweging noodzakelijk. Op initiatief van de Amsterdamse raadsfractie der C.P.N. zijn in Amsterdam personen uit diverse maatschappelijke groepen bijeen gekomen en vormden een voorlopig comité. Doel hiervan is op grondslag van een program van directe eisen een gemeenschappelijke strijd te voeren, waaraan allen, zonder onderscheid van geloofs- of politieke overtuiging, kunnen deelnemen.

Dit comité belegt op Zondag 4 April te Amsterdam in gebouw Bellevue een stedelijke conferentie. Het roept de Amsterdamse bevolking op, in buurten en bedrijven, over te gaan tot het stichten van comité's voor nationale welvaart en gedelegeerden naar de conferentie van 4 April af te vaardigen.

Nadere inlichtingen omtrent het program van eisen, doelstellingen en werkzaamheden zijn voor een ieder te krijgen bij het voorlopig secretariaat.

Het voorlopig Welvaart-comité Amsterdam:

L. SEEGRS, wethouder; voorzitter.

W. v. WIJK, raadslid; secretaris, Keizersgracht 323.

Leden:

B. POLAK, wethouder. ?

F. SPAAN,

G. HUIZER,

W. HUUVENAAR, } Bestuurders bloemenhandelaren-
vereniging Nieuw Leven.

P. DE VRIES,

D. SPAENS, hoofdbest. Alg. Ned. Diamantbew.bond.

S. ABRAHAMS, arts, oud-wethouder.

H. HEYERMANS, raadslid. ?

JAC. BOT, architect.

P. WEEL, lid fabriekskern Werkspoor.

J. JANSMA, voorzitter fabriekskern N.D.S.M.

Fractieleden C.P.N. (De Waarheid).